

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi verotuslain 136 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että verotuskustannusten jakoa koskevia säännöksiä tarkistetaan budjettiteknisistä syistä johtuen. Eri veronsaajaryhmien osuudet kustannuksista on pyritty pitämään ennallaan edellisiin vuosiin verrat-

tuna. Tarkistettuja säännöksiä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuoden 1983 verotuskustannuksia määrittäessä. Esitys liittyy valtion tulo- ja menoarvioesitykseen vuodelle 1983.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

Verotuslain 136 §:n 1 momentin mukaan valtio huolehtii verotuskustannusten suorittamisesta 135 §:ssä mainituin poikkeuksin. Verotuslain 135 §:n mukaan verotoimiston huoneistokustannukset jaetaan puoleksi valtion ja verotoimiston sijaintikunnan kesken. Verotoimiston sijaitessa veropiirin ulkopuolella kunnat suorittavat yhteisesti puolet huoneistokustannuksista asukaslukujensa mukaisessa suhteessa.

Verotuskustannuksia ovat valtion varsinaisessa tulo- ja menoarviossa vahvistetut ja edellisen vuoden tilinpäätöksen perusteella korjatut verohallituksen, lääninverovirastojen ja verotoimistojen menot. Myös korvaus veroilmoitusten postimaksutta tapahtuvasta palauttamisesta luetaan menoiksi. Sen sijaan verotoimistojen rakennusten käyttömenoja ei pidetä 136 §:n tarkoittamina verotuskustannuksina.

Kustannusten jakamisesta veronsaajaryhmien kesken on säädetty verotuslain 136 §:n 2 momentissa. Jaon piiriin tulevien kustannusten määrä oli vuonna 1981 noin 495 miljoonaa markkaa. Valtion osuus verotuskustannuksista on nykyisin 53 prosenttia, kuntien osuus yhteensä 33 prosenttia, evankelis-luteri-

laisen kirkon seurakuntien osuus yhteensä 5 prosenttia ja kansaneläkelaitoksen osuus 9 prosenttia.

Vuoden 1983 tulo- ja menoarvioesitystä laadittaessa verohallitusta, liikevaihtoverotoimistojä, lääninverovirastoja ja verotoimistojä koskevat luvut on yhdistetty uudeksi verohallintoa koskevaksi luvuksi. Puheenaoleva muutos edellyttää verotuskustannusten jakoa koskevan säännöksen tarkistamista vastaamaan tulo- ja menoarvion uutta rakennetta. Jaon kohteena olevia kustannuksia olisivat näin ollen verohallituksen, lääninverovirastojen ja verotoimistojen menojen sijasta verohallinnon menot. Tätä koskeva tarkistus ehdotetaan tehtäväksi 136 §:n 1 momenttiin. Koska välilliset verot ovat yksinomaan valtiolle tulevia veroja, on liikevaihtoverotoimistojen kustannuksista vastannut yksin valtio. Näin ollen olisi liikevaihtoverotoimistojen menojen osuus koko verohallinnon menoista otettava edelleenkin valtion vastattavaksi.

Koska uudesta budjettirakenteesta johtuen liikevaihtoverotoimistojen menoja ei voida erottaa verohallinnon muista menoista, on muiden veronsaajaryhmien kustannusosuuden säilyttämiseksi edellisiin vuosiin verrattuna ennal- laan 136 §:n 2 momentissa mainittuja prosent- tiosuuksia tarpeen tarkistaa. Tämän mukais-

ti ehdotetaan, että valtion osuus verotuskustannuksista olisi 56,1 prosenttia. Valtio perisi ehdotuksen mukaan kunnilta yhteensä 30,8 prosenttia, evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnilta yhteensä 4,7 prosenttia ja kansaneläkelaitokselta 8,4 prosenttia 1 momentissa tarkoitetuista kustannuksista. Prosenttiosuuksia laskettaessa on perusteena käytetty vuosien 1980 ja 1981 tilinpäätöstietoja. Koska liikevaihtoverotoimistojen menot ovat kasvaneet hitaammin kuin välittömän verotuksen hallinnon menot, on ehdotettu muutos edullinen muille veronsaajaryhmille. Kuntien ja seurakuntien

keskinäiseen kustannusten jakoon ei tässä yhteydessä ole tarkoitus puuttua.

2. Voimaantulo

Laki ehdotetaan saatettavaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1983. Sitä on tarkoitus soveltaa ensimmäisen kerran vuoden 1983 verotuskustannuksia määrättäessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

verotuslain 136 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain 136 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 28 päivänä joulukuuta 1978 annetussa laissa (1096/78), näin kuuluviksi:

136 §

Verotuskustannusten suorittamisesta huolehtii valtio 135 §:ssä mainituin poikkeuksin. Verotuskustannuksia ovat valtion varsinaisessa tulo- ja menoarviossa vahvistetut ja edellisen vuoden tilinpäätöksen perusteella korjatut verohallinnon menot. Menoiksi luetaan myös korvaus veroilmoitusten postimaksutta tapahtuvasta palauttamisesta, mutta ei verotoimistojen rakennusten käyttömenoja.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista vuotuisista kustannuksista valtio perii kunnilta yh-

teensä 30,8 prosenttia, evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnilta yhteensä 4,7 prosenttia ja kansaneläkelaitokselta 8,4 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 198 _____. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 1983 verotuskustannuksia määrättäessä.

Helsingissä 17 päivänä syyskuuta 1982

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Abti Pekkala*

Laki

verotuslain 136 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain 136 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 28 päivänä joulukuuta 1978 annetussa laissa (1096/78), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

136 §.

Verotuskustannusten suorittamisesta huolehtii valtio 135 §:ssä mainituin poikkeuksin. Verotuskustannuksia ovat valtion varsinaisessa tulo- ja menoarviossa vahvistetut ja edellisen vuoden tilinpäätöksen perusteella korjatut verohallituksen, lääninverovirastojen ja verotoimistojen menot. Menoiksi luetaan myös korvaus veroilmoitusten postimaksutta tapahtuvasta palauttamisesta, mutta ei verotoimistojen rakennusten käyttömenoja.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista vuotuisista kustannuksista valtio perii kunnilta yhteensä 33 prosenttia, evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnilta yhteensä 5 prosenttia ja kansaneläkelaitokselta 9 prosenttia.

Ehdotus

136 §

Verotuskustannusten suorittamisesta huolehtii valtio 135 §:ssä mainituin poikkeuksin. Verotuskustannuksia ovat valtion varsinaisessa tulo- ja menoarviossa vahvistetut ja edellisen vuoden tilinpäätöksen perusteella korjatut *verohallinnon* menot. Menoiksi luetaan myös korvaus veroilmoitusten postimaksutta tapahtuvasta palauttamisesta, mutta ei verotoimistojen rakennusten käyttömenoja.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista vuotuisista kustannuksista valtio perii kunnilta yhteensä 30,8 prosenttia, evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnilta yhteensä 4,7 prosenttia ja kansaneläkelaitokselta 8,4 prosenttia.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 198 . Sitä sovelletaan ensimmäisen ker-
ran vuoden 1983 verotuskustannuksia mää-
rättäessä.*
